

Ἡ Πνευματικὴ Κληρονομία μας καὶ τὸ χρέος μας

ὑπὸ Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ
Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες, Μητέρες, Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω τὸν Θεῖο Δομήτορα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γιὰ τὸ δῶρο τῆς ἀποψινῆς μας *ΙΘ' Συνάξεως Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως*, ἡ ὁποία ἰσχυροποίησε ἔτι περισσότερο τὸν ἱερό προμαχῶνα τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*.

Ο προμαχῶνας αὐτὸς πρέπει συνεχῶς νὰ ἐνισχύεται, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὥστε νὰ ἀναχαιτίσῃ καὶ ἀποκρούσῃ ὀριστικῶς τὴν συκρητιστικὴ αἴρεσι τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, στὰ ὅρια τοῦ ὁποίου ἐντάσσεται καὶ ἡ *Καινοτομία τοῦ Ἡμερολογίου*.

Εὐλόγως θὰ ἀναρωτήθηκε κάποιος ἀπόψε γιὰ τὴν σκοπιμότητα μιᾶς τέτοιας *Συνάξεως*, καὶ τὴν ἐνασχόλησί μας μὲ τέτοια θεολογικὰ-ἐκκλησιαστικὰ θέματα, καθ' ἣν στιγμὴν «ἡ Ἑλλάδα τῆς δημιουργίας ὑπονομεύεται ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους τῆς μιζέριας», τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς καταθλίψεως.

Εὐχαρίστως, ἂν καὶ μὲ ὀδύνη ψυχικὴ, θὰ ὑπενθυμίσουμε στοὺς Ἀδελφούς μας αὐτούς, ὅτι ἡ κρίσις τῆς Πατρίδος μας σήμερα εἶναι πρωτίστως καὶ θεμελιωδῶς κρίσις Πολιτισμοῦ μὲ κέντρο τὸν Ἀνθρωπισμό.

Ο λαμπρὸς Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς ἔχει βαπτισθῆ στὰ νάματα τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανισμοῦ καὶ ἔτσι ἐνσαρκώνεται ἡ ἐθνικὴ μας ταυτότητα· ὅλοι ἔχουμε ἐπωμισθῆ μιάν ἀνεκτίμητη *Πνευματικὴ Κληρονομία*, τῆς ὁποίας ζωτικὸ κέντρο εἶναι ὁ Θεάνθρωπος, ὁ σαρκωθείς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή.

Κάθε παραχάραξις τῆς Θεανθρώπινης Ἀλήθειας νοθεύει τὴν ζωὴ μας, ἀκυρώνει τὴν *Πνευματικὴ Κληρονομία* μας, ὀδηγεῖ σὲ συμβιβασμὸ καὶ μιζέρια, σὲ προσωπικὸ καὶ συλλογικὸ ἐπίπεδο.

Επομένως, εἶναι καλοδεχούμενη καὶ ἀξιέπαινη κάθε προσπάθεια, ἡ ὁποία μὲ γνώσι, σεβασμὸ καὶ ἀγάπη ξεπερνᾷ τὸν λαϊκισμὸ καὶ τὴν δημαγωγία, παρακάμπτει τὶς συμπληγάδες τῆς *εὐσεβοῦς φλυαρίας* καὶ τῆς *θεολογικῆς συνθηματολογίας*, καὶ εἰσέρχεται στὰ οὐσιώδη καὶ σωτήρια·

προβάλλει αὐτὰ ὡς *τρόπον ζωῆς* καὶ ἐμπνέει γιὰ μία δημιουργητικότητα μὲ αἰώνιες διαστάσεις.

Ἡ κοινὴ λογικὴ καὶ ὁ συμβιβασμὸς ἀντιπροτείνουν, ὅτι «ὁ Θεὸς δὲν θέλει, δὲν ζητᾷ τόσα...»· ὡστόσο ὁ Θεός, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀλήθεια, τὰ ζητάει ὅλα καὶ ἀκόμη περισσότερο. Οἱ Μάρτυρες τοῦ Γένους μας εἶναι ἐν προκειμένῳ Ὁδηγοὶ μας ἀδιάψευστοι...

Ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ταπεινῶν μου αὐτῶν σκέψεων, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσω τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κύριο Κλήμη, διότι γιὰ πολλοστὴ φορὰ μᾶς βοήθησε νὰ συνειδητοποιήσουμε, ὅτι ὁ *Οἰκουμενισμὸς* στὶς ποικίλες μορφές καὶ ἐκφάνσεις του εἶναι μία Αἵρεσις, εἶναι μία νόσος πρὸς θάνατον, ἐφ' ὅσον νοθεύει τὴν θεανθρώπινη-ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια καὶ καλλιεργεῖ ἓνα *συγκρητιστικὸ ὄραμα*, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι σύμφωνο πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Ἕλληνες, οἱ πολῖτες τῆς οἰκουμένης, δὲν νοσταλγοῦν ἓναν *οὐμανισμό*, ὁ ὁποῖος ἀναμειγνύει ἀλήθεια καὶ ψεῦδος καὶ ἐξαντλεῖται στὰ ἐνδοκοσμικὰ ὅρια τῶν καλῶν σχέσεων, τῆς συμβιβαστικῆς συμβιώσεως, τῆς συναισθηματικῆς ἀγάπης, στὴν βάσι ἐνδὸς *minimum ἠθικῆς δεοντολογίας*.

Ὁ κόσμος διψᾷ καὶ κραυγάζει, συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα, **γιὰ τὸν Θε-
άνθρωπο καὶ τὴν Ἐκκλησία Του στὴν ὀλοκληρία Της, στὴν πληρότητά
Της**· αὐτὸ χρεωστοῦν οἱ Ὀρθόδοξοι στὸν κόσμο· αὐτὸ ἐπιδιώκουν οἱ *Συνάξεις* μας καὶ ἡ ἐν γένει Μαρτυρία μας.

Εἶθε τὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, νὰ μᾶς καθοδηγῇ στὴν Μαρτυρία μας αὐτῇ, «ἵνα πιστεύσῃ ὁ κόσμος»!

† ὁ Ὡ.Κ.